

2 FENOMÉN

jún 2006, tréningové centrum Bryne FK, Bryne, Nórsko

„Skrátka si predstav, že hráš so mnou a mojím bratom doma,“ radil Alf-Inge Haaland a usmieval sa na päťročného syna.

Erling bol ticho. Jedna vec je kopať si na školskom ihrisku alebo s bratom v záhrade, ale toto je Bryne FK. Toto nebol školský tím, ale skutočný futbalový klub.

Nešlo však o *hocijaký* futbalový klub – bol to nórsky futbalový klub s neuveriteľnou históriou. Bryne FK sa kvalifikovalo do európskych súťaží, niekoľkokrát skončili v lige na prvom či druhom mieste a, čo je najdôležitejšie, v tomto klube začal svoju kariéru Erlingov otec.

Erling už cítil, ako sa na neho, alebo skôr na jeho otca, pozerajú ostatné deti. Vedel, že všetci spoznali Alfieho Haalanda a že vedeli, že Erling je jeho syn. Vedel, že deti budú od neho niečo očakávať. Budú očakávať, že naplní predpoklady spojené s priezviskom.

„Už vedia, kto som, oci,“ poznamenal Erling.

„Tým sa netráp, synak. Len buď sám sebou. Dnes je najdôležitejšie, aby si sa zabavil.“

Erling si všimol, že z boku sa k nim blíži muž. Napriek tomu, že boli vnútri, bol zababušený vo veľkej vetrovke a hrubom šále.

Natiahol ruku smerom k Erlingovmu otcovi.

„Alfie,“ pousmial sa. „Rád ťa tu znovu vidím. Vynárajú sa ti spomienky, čo?“

Erlingov otec sa zasmial a dvojica sa spolu chvíľu veselo rozprávala.

„A toto musí byť malý Erling, však?“ spýtal sa muž, obzrel sa dolu a vystrčil ruku. „Volám sa Alf Ingve Berntsen. Trénujem tu mládež.“

Erling mu potriasol rukou, no nevedel, čo povedať.

„Viem, že si tu nový, Erling, ale zaradíme ťa do tímu, ktorý je o rok vyššie ako tvoja veková kategória,“ pokračoval Alf Ingve. „Hráme tu v zmiešaných tímoch – chlapci a dievčatá –, ale ak si spolovice taký dobrý, ako hovorí tvoj otec, zvládneš to.“

Alf Ingve držal Erlinga okolo pliec a viedol chlapca na ihrisko v rohu arény.

Erling cítil, ako doňho vrtajú pohľady všetkých naokolo. Chceli vidieť, čo je syn Alfieho-Ingeho zač. Jeho to však nerozhodilo. Chcel skrátka začať, mať loptu na nohách.

„Na ktorej pozícii bežne hrávaš?“ spýtal sa ho Alf Ingve, keď stáli na postrannej čiare. Zápas už prebiehal a Erling sledoval, ako sa hromada detí navzájom naháňa po ihrisku.

„V útoku,“ odpovedal.

„Tak dúfajme, že strieľanie gólov ti ide lepšie ako tvojmu otcovi,“ pousmial sa Alf Ingve.

O minútu už bol Erling na ihrisku. Cítil, ako všetci hráči sústredili svoj pohľad naňho. Nedočkavo chceli zistiť, či je Haalandov syn dobrý.

Chvíľku mu trvalo, kým sa prispôbil zápasu. Oťaželi mu nohy a ťažko sa mu behalo, ale postupne sa dostal do rytmu hry.

„Else!“ zakričal, keď sa jedna zo spoluhráčok prekľučkovala s loptou dopredu. „Nahraj mi!“

Loptu mu nahrala a šikovne si ju spracoval vnútrajškom ľavej nohy. Cítil, že sa k nemu blíži obranca, a naznačil, že pôjde doľava. Keď sa do rovnakej strany pohol aj obranca, Erling už utekal po pravej strane.

Druhý obranca mu už išiel naproti, tak ho obehol a vletel do šestnástky. Vytočil telo, ľavačkou obalil loptu a snažil sa ju zatočiť do vzdialenejšieho rohu.

Vyšlo to presne tak, ako zamýšľal, a sledoval, ako lopta preletela za brankára a dolu do brány.

Ruky mal rozprestreté a oslavne krúžil.

„Teda! To bol teda gól,“ povedala Else.

„Vďaka. Aj asistencia bola pekná!“ odvetil Erling.

„Výborne, Erling,“ zakričal z postrannej čiary Alf Ingvie. Erling sa pozrel na otca, ktorý jemne zdvihol palec.

Gól dodal Erlingovi viac sebavedomia a nervozita sa pomaly rozplynula. Keďže sa cítil s loptou na kopačkách príjemnejšie, začal skúšať nové veci. Strieľal z diaľky, išiel do súbojov s obrancami a skúšal malé finty a triky.

Else znova vzala loptu na pravom krídle a Erling sa presunul na miesto do šestnástky. Zdvihol ruku do výšky namiesto toho, aby zakričal a odhalil tak svoju pozíciu obrancovi.

Else mu prihrala, no odkop sa jej nevydaril a lopta vyletela do vzduchu. Ostatní hráči sa presunuli na miesto, kam mala dopadnúť, ale Erling zamieril priamo k lopte a vyskočil do vzduchu. Hlavou sa dotkol lopty, čím ju razantne odhlavičkoval smerom k bráne, kde sa uhniesdila v sieti.

GÓL!

Všetci Erlingovi spoluhráči mu gratulovali a tento gól na nich urobil ešte väčší dojem než ten prvý. Už si vyslúžil ich rešpekt. Už pre nich nebol „syn Alfieho Haalanda“. Bol to Erling.

Na jeho vkus sa zápas skončil príliš skoro a oba tímy sa odpratali z ihriska. Keď Erling kráčal k otcovi, Alf Ingve Berntsen ho dobehol s obrovským úsmevom na perách.

„Úžasné, Erling! Jednoducho úžasné!“ zhodnotil. „To, ako si vyskočil pri tom druhom góle – určite skáčeš najvyššie zo všetkých päťročných detí! Myslím, že tu v Bryne ťa čaká veľká budúcnosť!“

„Ďakujem,“ zamrmlal Erling a pobral sa za otcom.

„Len tak ďalej a budeš najlepší Haaland, aký kedy hral futbal!“ zakričal za ním Alf Ingve.